

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Kolbjørn): Udvalget har holdt et møde og modtaget en række oplysninger fra undervisningsministeren. Herefter kan det samlede udvalg indstille lovforslaget til vedtagelse uændret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om nedsættelse af en trustkommission [af Weikop m. fl.].

(Første behandling findes i tidenden sp. 2910, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 655).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Weikop): Det lovforslag om ophævelse af loven om nedsættelse af en trustkommission, som blev

fremSAT af venstre og konservative i februar og var til første behandling i marts, har nu været behandlet i det nedsatte udvalg, og resultatet af behandlingen er den foreliggende betænkning og det deri stillede ændringsforslag.

Betænkningen giver udtryk for, at når trustkommissionens arbejde har været så langvarigt, skyldes det ikke alene, at besvarelsen fra de pågældende erhverv er indgået langsomt til kommissionen; også trustkommissionens tilrettelæggelse af undersøgelserne har medvirket til, at arbejdets afslutning har ladet vente på sig. Der er imidlertid ikke nogen grund til at komme nærmere ind herpå nu, da der er enighed inden for udvalget om det ændringsforslag, der meget enkelt går ud på, at trustkommissionen skal afslutte de igangværende undersøgelser og afgive betænkninger allersest den 1. juli 1959, hvilket vil sige, at den i lovforslaget angivne dato er den absolut seneste dato for arbejdets afslutning. Udvalget har imidlertid været ganske klar over, at handelsministeren må have nogen tid til overvejelse med hensyn til eventuel offentliggørelse af de betænkninger, der vil blive afgivet af kommissionen til handelsministeren inden 1. juli 1959, og at handelsministeren i så henseende også vil have mulighed for at gøre brug af sekretariatet. Derfor er det tillige foreslået, at loven nu ophæves ved kongelig anordning, og det vil igen sige, at det ligger i handelsministerens hånd at ophæve loven om nedsættelse af en trustkommission, så snart handelsministerens overvejelser om offentliggørelse er afsluttet. Der er også fuld enighed inden for hele udvalget om, at ophævelsen af loven om trustkommissionen forventes at skulle ske senest et halvt år efter, at kommissionen har afsluttet sit arbejde, altså et halvt år efter datoen 1. juli 1959.

Det er vistnok også rigtigt at oplyse og understrege, at datoen for afslutningen af kommissionens arbejde og ophævelsen af kommissionen er fastsat i overensstemmelse

[Weikop.]

med det ønske, der var fremsat både af handelsministeren og trustkommissionen. Man har i udvalget drøftet at fastsætte en noget tidligere fdato, men man ønskede ikke at foreslå en sådan tidsmæssig begrænsning, at kommissionen senere skulle kunne anføre, at en eventuelt mangelfuld undersøgelse skyldtes, at folketinget havde sat en for snæver tidsfrist til arbejdets tilendebringelse.

Jeg skal derfor på hele udvalgets vegne anbefale det stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Axel Ivan Pedersen: Det ændringsforslag, som udvalget har stillet, indeholder kort og godt en lovfæstelse af de aftaler, som blev truffet, efter at vi i 1955 havde gennemført monopolloven. Jeg kan på mit partis vegne give tilslutning til, at lovforslaget nu vedtages i den skikkelse, som ændringsforslaget er udtryk for.

Socialdemokratiet finder det meget værdifuldt, at det gennem det udvalgsarbejde, der er foregået — og også i det stillede ændringsforslag — utvetydigt er tilkendegivet, at lovgivningsmagten ønsker de oplysninger fra erhvervslivet, som trustkommissionen har modtaget, offentliggjort, og at man ønsker at få de oplysninger frem, som trustkommissionen har anmodet erhvervslivet om, så de kan blive offentliggjort i betænkningerne fra de områder, der er truffet aftale om.

Jeg er overbevist om, at det ikke alene er mit partis udtrykkelige ønske, at erhvervslivet går ind i et positivt arbejde sammen med trustkommissionen og får de områder færdigbehandlet, som vi endnu mangler, inden for de tidsfrister, der nu er fastsat, og som må forekomme at være både rimelige og rummelige.

Anker Lau: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, på grund af sygdom er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg gøre følgende korte bemærkninger.

Vi kan være enige i, som vi også var det under monopollovens behandling, at det var rimeligt og rigtigt at færdiggøre de afsnit, som trustkommissionen dengang var i gang med. Vi har blot ikke helt kunnet forstå,

at det skulle tage så lang tid. Men hvad årsagen nu kan være hertil, er vi tilfredse med, at der nu er sat punktum for dette arbejde, for denne undersøgelse, hvis konsekvenser monopolloven allerede for længst har draget. Vi kunne have ønsket, at det kunne være sket noget hurtigere, men det er gået her som under behandlingen af monopolloven, at det er lykkedes at tilvejebringe enighed om en endelig og fornuftig ordning.

Jeg kan tilslutte mig håbet om, at alle de parter, der er interesseret i dette — også erhvervene — vil bidrage til, at afslutningen kan blive så god som muligt, så belysende som muligt, så alle parter kan være tjent med det, når arbejdet er slut.

Jeg skal anbefale ændringsforslaget og lovforslagets vedtagelse ved tredje behandling.

A. C. Normann: Under lovforslagets første behandling kunne der måske have været tvivl hos mange medlemmer om, hvorvidt det var muligt at nå til enighed om det hensigtsmæssige og nyttige i at gøre både den almindelige redegørelse for de konkurrencebegrænsninger, der gælder i vort erhvervsliv, og specialbetænkningerne om de to resterende industrier, cementindustrien og bryggeriindustrien, færdig. Jeg glæder mig over, at det er lykkedes at opnå enighed om, at det er nyttigt, at det arbejde, der er blevet påbegyndt, gøres færdigt. Det var det ønske, jeg på det radikale venstres vegne udtrykte ved første behandling, og da vi i det radikale venstre meget gerne ser, at der sættes en tidsfrist for det resterende arbejdes udførelse, kan jeg på det radikale venstres vegne anbefale det ændrede lovforslag til vedtagelse.

Niels Andersen: Jeg skal på retsforbundets vegne anbefale at stemme for det stillede ændringsforslag, ligesom jeg anbefaler at stemme for lovforslaget ved tredje behandling, og jeg vil i øvrigt udtrykke glæde over, at der er opnået enighed om afvikling af trustkommissionens arbejde.

Aksel Larsen: Vi har ikke siden første behandling forandret mening om det lovforslag, der her er til anden behandling; vi mener, at det burde forkastes. Og selv

[Aksel Larsen.]

om man så måske kan sige, at det, når det nu bliver lavet om som her foreslået af udvalget, ikke er så slemt, som det var fra forslagsstillernes side, mener vi dog ikke, at vi kan tilslutte os dette ændringsforslag.

Det ærede medlem hr. Anker Lau — eller var det hans parti? — kunne ikke forstå, at det skulle tage så lang tid for trustkommissionen at blive færdig med de undersøgelser, der er i gang. Jeg beklager, hvis det ærede medlem hr. Anker Lau ikke var til stede ved første behandling, for havde han været det, havde han kunnet få oplysning herom af den højtærede minister. Jeg ser i Folketingstidende, sp. 2913-14, at den højtærede handelsminister ved første behandling bl. a. sagde følgende:

„Når flertallet ved de forhandlinger, som fandt sted mellem de fire partier og den daværende handelsminister i december 1955, ikke kunne være med til at fastsætte en frist for afslutningen af kommissionens arbejde, skyldtes det netop erkendelsen af, at hensynet til de nødvendige forhandlinger med erhvervslevet gjorde fastsættelsen af en sådan frist umulig, for ellers kunne man ikke regne med, at arbejdet kunne blive færdigt. Fra kommissionens side fremhævedes i denne forbindelse, at fastsættelsen af en sådan frist ville gøre det vanskeligere end ellers at få oplysninger frem inden for en rimelig frist. Man kan ikke se bort fra, at sådanne frister må opfordre næringslivets folk til at tøve med at fremsætte de oplysninger, der er anmodet om.“

Det forekommer mig, at det er det hovedsagelige i den højtærede ministers argumentation for, at man ikke kan fastsætte en bestemt frist, og på baggrund af denne argumentation, som jeg ikke ser at udvalgets ordfører ved første behandling er gået imod, forekommer det noget besynderligt, at udvalget kan aflevere en enstemmig betænkning af det indhold og med den ordlyd, betænkningen har. Man siger nu netop, at man mener at kunne fastsætte en bestemt frist, inden hvis udløb kommissionen skal gøre sit arbejde færdigt.

Derefter siger man i betænkningen:

„Fastsættelsen af det nævnte tidspunkt for afslutning af trustkommissionens arbejde giver kommissionen mulighed for — mulighed for — „at give de virksomheder og organisationer, der ikke har svaret på trustkommissionens henvendelser, en passende frist til besvarelse heraf, og udvalget går ud fra, at sådanne besvarelser vil fremkomme.“

Det er ganske rigtigt, at det giver en særdeles rimelig, meget rundelig frist for afgivelse af besvarelse, men mig bekendt er der ikke noget, der forpligter de pågældende virksomheder til at give noget svar, og så hjælper det ikke, at udvalget — som det skriver —:

„går ud fra, at sådanne besvarelser vil fremkomme.“

Det kan udvalget gå ud fra fra nu af til juleaften om 100 år, men deraf følger ikke, at besvarelserne fremkommer.

Jeg kunne forstå, om man nu med regeringspartiernes tilslutning lavede en lov om, at trustkommissionen skal afslutte sit arbejde og afgive betænkning senest 1. juli 1959, hvis man samtidig gav den magt i hænde til at fremtvinge de besvarelser, den har brug for. Herom foreligger der imidlertid ikke noget. Der foreligger kun en konstatering af, at den frist, man giver virksomhederne, er særdeles rimelig, og et håb om, at de vil benytte sig af den og virkelig ulejlige sig med at svare.

Jeg synes ikke, det er rimeligt at disponere på den måde. Som det er sagt af mit partis ordfører ved første behandling, nærer vi ikke nogen stor kærlighed til kommissioner, men vi synes, at trustkommissionen er en af de kommissioner, der virkelig kunne gøre nytte. Men skal den kunne gøre nytte, skal den også have mulighed for at gøre sit arbejde færdigt, og vi kunne i den forbindelse — som tidligere sagt fra vor side — godt ønske, at den havde et endda mere udvidet arbejdsfelt end det, den har.

Hvis man laver en lov som den, de fem partier, der er repræsenteret i udvalget, nu synes at være blevet enige om, har man ingen sikkerhed for, at trustkommissionen gør sit arbejde færdigt på forsvarlig måde. Derved vil man netop — jfr. den højtærede handelsministers udtalelse ved første behandling — animere de udsurgte virksom-

[Aksel Larsen.]

heder og foretagender til at trække det i langdrag med deres besvarelser eller helt undlade at svare. Derfor synes vi, at regeringen og regeringspartierne skulle have kridtet støvlerne og stået fast på det standpunkt, de, så vidt jeg har forstået, havde ved første behandling, og afvist venstres og de konservatives lovforslag.

Vi kan i hvert fald ikke nære synderlig kærlighed til den nu foreslåede affattelse af lovforslaget, og da det nu engang er sådan, at det er ved anden behandling, man stemmer om lovforslagenes enkelte paragraffer — hvilket man ikke gør ved tredje behandling — ser jeg mig nødsaget til at begære afstemning og anmoder om at få delt afstemning, idet vi dels er imod at sætte denne bestemt begrænsede frist, når man ikke vil skabe absolut sikkerhed for, at kommissionen så virkelig på forsvarlig måde kan afslutte sit arbejde, dels også er modstandere af, at man åbner mulighed for, at en sådan lov kan ophæves ved kongelig anordning, altså ved regeringsbeslutning og ikke ved folketingsbeslutning.

At vi ønsker at stemme mod begge de foreslåede paragraffer, skyldes som allerede sagt ikke kærlighed til det oprindelig fremsatte lovforslag — det ser vi med glæde slagtet — men vi havde hellere set det slagtet på regulær vis, i stedet for at man på denne måde i virkeligheden imødekommer forslagsstillerne.

Handelsministeren (Philip): Det har været mig en glæde at konstatere, at det i udvalget er lykkedes at nå frem til enighed.

Det forekommer mig vigtigt, at det nu er blevet slået fast, at det arbejde, der er i gang, skal gøres færdigt. Det er endvidere, synes jeg, vigtigt, at der er blevet fastsat en frist, der ligger så forholdsvis langt ude i fremtiden som godt et år fra nu, så at der virkelig er rimelig grund til at tro, at det kan lykkes at gennemføre arbejdet inden da. Og når man kan have et virkelig begrundet håb om, at det kan lykkes at gennemføre arbejdet inden for denne frist, skyldes det vel også, at det nu er slået fast, at arbejdet skal fuldføres, og at de fem partier står bag ønsket om, at arbejdet skal fuldføres. Jeg har vanskeligt ved at tænke mig andet, end

at dette vil gøre et indtryk ude i erhvervslevet. Personligt tror jeg, det er heldigt, at det i udvalgsbetænkningen er blevet slået fast, at det af den kommende kommissionsbetænkning skal fremgå, om de spørgsmål, som er blevet sendt ud, er blevet besvaret, således at man engang i fremtiden — hvis det mod forventning skulle vise sig, at spørgsmålene ikke bliver besvaret — så dog i det mindste kan se, hvis ansvar det er, at besvarelserne ikke er kommet ind.

Jeg synes, alt taget i bertagtning, det er en heldig løsning, man er kommet frem til, og jeg anbefaler at stemme for den foreslåede ændrede affattelse af lovforslaget.

Aksel Larsen: Den højtærede handelsministers udtalelser understreger egentlig kun rigtigheden af, hvad jeg har sagt. Den højtærede minister siger, at når nu fem partier står bag ønsket om, at arbejdet skal fuldføres, kan han vanskeligt tænke sig, at erhvervslevet ikke vil tage hensyn hertil, og hvis erhvervslevet alligevel ikke tager hensyn hertil, er man i hvert fald ikke i tvivl om, hvor ansvaret skal placeres. Ja, det hjælper så uendelig lidt, hvis man ikke får det fornødne materiale frem og ikke får arbejdet ordentligt gjort, at man så bagefter kan sige: det er visse trusters skyld, at arbejdet ikke kunne gøres ordentligt. De udtalelser, den højtærede minister nu fremsatte — jeg står jo ikke her for at angribe ministeren i denne sag, for jeg synes, hans udtalelser ved første behandling var særdeles udmærkede, og at det standpunkt, han dengang forfægtede, var rigtigt — strider på en meget besynderlig måde mod det, han sagde ved første behandling, hvor han netop understregede, at hvis man satte en bestemt frist, animerede man erhvervslevet til at sabotere besvarelserne til trustkommissionen, så arbejdet ikke kunne gøres så godt, som det burde gøres.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1 i den foreslåede nye affattelse af lovforslaget

vedtoges med 133 stemmer mod 6.

§ 2 i den foreslåede nye affattelse af lovforslaget

vedtoges med 139 stemmer mod 6.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet udvalgsbehandling.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om elektroinstallatører.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 2115, fremsættelsen i tidenden sp. 3918).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Th. Mikkelsen: Det lovforslag, der her er til behandling, og som er fremsat af den højtærede minister for offentlige arbejder, tager sigte på at udskille lovgivningen for elektroinstallatører fra loven om tekniske installationer, lov nr. 151 af 7. maj 1937, der også omhandler gas-, vand- og sanitetsinstallationer. En sådan adskillelse for elektroinstallatørerne med hele deres omfattende arbejdsområde samlet i den nye lovgivning er uden tvivl hensigtsmæssig. For elektroinstallatørernes arbejder gælder i dag et omfattende regelsystem, bl. a. i stærkstrømsreglementet.

Efter installatørloven af 1937 er det overladt til el-værkerne inden for værkets forsyningsområde selv at afgøre, hvorvidt tekniske installationer inden for området kun må udføres i henhold til autorisation fra værket. En sådan autorisationsordning er gældende i de fleste forsyningsområder. Den hviler på et skøn fra el-værkernes ledelse over, hvorvidt installatøren opfylder de gældende eksamensbetingelser og bør have autorisation. Kun undtagelsesvis har ministeriet for offentlige arbejder ændret de af el-værkerne truffne afgørelser. Det nu fremsatte lovforslag går ud på, at alle fagfolk, der har taget den foreskrevne installatør-eksamen, skal kunne få autorisation, også uden for hjemstedskommunens forsyningsområde. Autorisation gives af ledelsen for de enkelte elektricitetsforsyningsanlæg, når der fremsættes begæring derom, og omfatter samtlige arbejder, som loven angår. Ministeren kan dog uanset bestemmelsen i § 3, stk. 1, bemyndige statsinstitutioner og

kommunale institutioner, der råder over personale med de fornødne tekniske kvalifikationer, til at lade de arbejder inden for deres egne installationer og anlæg, som ellers er forbeholdt autoriserede elektroinstallatører, udføre af personer, som er ansat i vedkommende institutioner og har bestået en i henhold til § 2, stk. 1, godkendt prøve for elektroinstallatører.

Enhver, som har bestået en godkendt prøve for elektroinstallatører eller har opnået dispensation efter § 2, stk. 3, kan kræve sig autoriseret som elektroinstallatør, når han endvidere inden for vedkommende elektricitetsforsyningsanlægs forsyningsområde har fast værksted samt kontor med telefon, og når han som sikkerhed for den forsvarlige udførelse af de ham overdragne arbejder deponerer et af vedkommende ledelse generelt fastsat beløb eller stiller en sikkerhed for, at et sådant beløb er til rådighed. Desuden skal installatøren dokumentere, at han har haft mindst 1 års teknisk arbejde i branchen inden for de sidste 5 år, såfremt der er forløbet 5 år fra den dag, han bestod installatørprøven, og endelig kræves det for at få autorisation, at installatøren ikke er ude af rådighed over sit bo.

§ 5 siger, at uanset om en person opfylder betingelserne i § 4 for at kunne kræve sig autoriseret som elektroinstallatør, skal vedkommende ledelse kunne nægte autorisation, såfremt ansøgeren inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af stærkstrømsreglementet. Samme virkning har straf, der for forseelser i forbindelse med elektriske installationer er idømt inden for de sidste 3 år i medfør af § 9 i lov nr. 151 af 7. maj 1937.

Beslutninger, der af ledelser for elektricitetsforsyningsanlæg er truffet om nægtelse af en ansøgt autorisation, skal være ledsaget af en begrundelse og kan, når betingelserne i § 4 ikke er opfyldt samt i de i § 5 omhandlede tilfælde, af vedkommende ansøger påklages til ministeren for offentlige arbejder. En sådan klage skal ske inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt ansøgeren ved forkyndelse eller anbefalet brev.

Er utilfredsstillende arbejde udført af en installatør eller hans personale og har medført skade på et el-værks forsyningsnet